

Društvo
medicinskih
sester, babic in
zdravstvenih
tehnikov
Gorenjske

Oti Mertelj, Pavla Lavrinec

V kraljestvu svete Uršule

Zakaj neki se ljudje odpravljajo v hribe, grizejo kolena in mučijo stopala, ko pa vse kar je mogoče videti lahko vidijo preko spletne kamere. A vseeno pa neokrnjena narava in gozdovi Koroške z razvejano mrežo gorskih cest in poti, nudijo možnost raznovrstnih potepanj po prekrasnih vrhovih Pece, Raduhe, Olševe, Smrekovca... Vrh Raduhe smo v preteklosti že obiskali, zato smo se v letošnjem letu, v Društvu medicinskih sester, babic in zdravstvenih tehnikov Gorenjske odločili, da gremo pogledat kašna je pa Uršlja gora.

V nedeljo, 14. 6. 2015 smo se v zgodnjih jutranjih urah odpravili proti našemu cilju na Koroškem. V Slovenj Gradcu, sta se nam pridružila še dva vodnika - domačina, nato pa smo se skupaj odpeljali do našega izhodišča na Naravskih Ledinah. Uršlja gora ali Plešivec je razgledna gora, visok skalni osamelec na skrajnem robu Karavank, med Mežiško in Mislinjsko dolino. Zaradi neporaščene vrha se je gora sprva imenovala Plešivec, od postavitve cerkve sv. Uršule leta 1602 pa Uršlja gora. Domačini danes uporabljajo obe imeni.

Prvotni pristop na Uršljo goro je bil načrtovan od Poštarskega doma pod Plešivcem čez Kozarico, vendar sta se vodnika odločila, da zaradi prireditve, ki je potekala pri Poštarskem domu, izberemo drugo pot in se raje vračamo nazaj mimo Poštarskega doma. Z izhodiščem iz Naravskih ledin smo si pot in višinsko razliko do vrha Uršlje gore kar precej skrajšali. Prijetna pot nas je vodila skozi gozd in travnike, kjer smo med klepetom in krajšimi postanki lahko občudovali pisano cvetje. Polja ripečih zlatih in zlatih jabolok so dobesedno tekmovala med seboj. Kdor se je le malo potrudil je lahko občudoval vijolično rdeče cvetove Kamniške murke (*Nigritella lithopolitana*), ki raste le v višinah Kamniških in Savinjskih Alp vključno z Uršljo goro. Ta murka je nekaj posebnega. Opisana je bila šele leta 1978 (Vlado Ravnik) in raste le v omenjenih krajih. Ob prihodu na vrh smo bili prav tako deležni imenitnih razgledov tako po Mislinjski, Šaleški Mežiški, Dravski dolini kot tudi po vrhovih naše širne Slovenije kot tudi tujih gora. Na samem vrhu so poleg televizijskega stolpa, še križ in razgledna plošča, nekoliko nižje pa planinski dom in cerkev. Po mnenju domačinov planinski dom stoji na Uršlji gori, televizijski stolp na Plešivcu, malo naprej proti SZ pa je še najvišji vrh, na katerem stojita križ in razgledna plošča. Cerkev sv. Uršule stoji na prvi izravnavi ob planinskem domu in je najvišje stoječa cerkev pri nas.

V bogatem koroškem ustnem in pisnem izročilu obstaja več pripovedk povezanih z nastankom romarske cerkve. Prav tam, kjer danes stoji cerkev je bilo bojda nekoč jezero, v katerem je prebival povodni mož. V tistih časih je sveta Uršula domovala na Poharci blizu Slovenj Gradca, vendar ji tam ni ugajalo, ker so pastirji preveč pokali z biči. Sklenila se je preseliti na sosednjo goro. Svojo podobo in s tem željo, da se ji tam zgradi cerkev je najprej pustila na sedlu pri Sv. Danijelu. Lastnica zemljišča, ki je bila skopa ženska, se je bala, da bi ji romarji pohodili vso travo, zato tam ni pustila zidati cerkve. Užaljena sveta Uršula se je odpravila na Plešivško planino, tam pokleknila, da bi si odpočila. Na skali, kjer je klečala se

še danes vidijo odtisi kolen. Ker je bila še skala tako mehka, ji je bil kraj zelo všeč. Zato je povodnemu možu naročila, naj odpelje jezero drugam, ona pa mu prepusti svoje dosedanje bivališče na Poharci. Ker se je povodni mož na Plešivcu zelo dolgočasil, je sveti Uršuli obljubil, da bo z veseljem storil vse in se preselil na Poharco.

Po malici ter ogledu cerkve je sledil povratek v dolino, kjer smo med sestopom po strmi poti ugotavljali, da tudi Uršlja gora s svojimi 1699 m zahteva nekaj kondicije, čeprav na prvi pogled deluje tako »nezahtevno«. Za zaključek našega pohoda pa poleg obiska veselice, enolončnice in plesa tudi nekaj dežnih kapelj.

Vsem našim vodnikom hvala za pomoč in vodenje, vse tiste, ki to pot niste bili z nami pa vabimo, da se nam prihodnjič pridružite na naših planinskih potepanjih.

Foto: Majda Papler